Echa z konwencji – Budziarze [2013]

20-21 lipca 2013 r.

Przy łasce i pomocy Bożej konwencja została rozpoczęta w sobotę o godzinie 9^{00} od oddania Bogu chwały poprzez odśpiewanie na stojąco hymnu „Święty, Święty, Święty Pan Bóg Wszechmocny” i odczytanie Psalmu 33.

Brat Stanisław Sławiński, który przewodniczył w tym dniu, wspomniał, że jest to już 21. konwencja w tym miejscu. Koordynatorem prowadzenia śpiewu był br. Krzysztof Wącior. Po odczytaniu wersetu i komentarza „Manny” oraz zaśpiewaniu kolejnej pieśni wysłuchaliśmy pierwszego wykładu, nawiązującego do wersetu tytułowego z księgi Izajasza: Izaj. 3:10: *„Powiedzcie sprawiedliwemu, że mu dobrze będzie”*.

- **br. Tadeusz Wójciak – wykład nawiązujący do hasła konwencji**

Przypomniano rys historyczny czasów, w których napisano te słowa. Było to prawdopodobnie w owych trudnych czasach na początku królowania młodego Achaza. Izraelici zwróceni byli przeciwko Bogu, a zamiast wstydzić się swojego postępowania, chełpili się z grzechów.

Cały trzeci rozdział tego proroctwa wskazuje, że jego główne wypełnienie ma jednak miejsce w żniwie Wieku Ewangelii. Często grzesznikowi wiedzie się lepiej, ale nie będzie tak w przyszłości. Pan Bóg wybiera Kościół, dlatego przeprowadza go przez doświadczenia w celu wyrobienia odpowiedniego charakteru (Hebr. 12:6). Nie znamy szczegółów odnośnie przyszłości, ale wiemy, że Pan wypełni to, co przyrzekł i tym, którzy byli lub są rozumni i lojalni, będzie dobrze.

- **br. Edward Pietrzyk – Zburzenie Jerycha**

Podane zostały trzy interpretacje znajdujące się w wykładach br. Russella dotyczące tego zdarzenia.

1. Jerycho jako nasza stara natura. Jozue wskazuje na naszego Pana. Rachab to słudzy grzechu, którzy mogą się stać sługami Pańskimi przy zupełnym poświęceniu.
2. Jerycho jako grzech. 6 dni przedstawia 6000 lat, w których grzech obwarował się i wydawał się nie do pokonania. Dęcie w trąby – świadectwo, które nie przyniosło rezultatów. 7. dzień – tysiącletnie panowanie Mesjasza.
3. Jerycho jako Babilon. Z tą interpretacją brat najbardziej się utożsamia. Potwierdzeniem tej myśli może być Jer. 51:41-45. Upadek Jerycha – upadek nominalnego chrześcijaństwa. Jozue – wybawiciel, jest figurą na naszego Pana. 7 dni – 7 okresów rozwoju Kościoła w Wieku Ewangelii. Mężowie zbrojni i kapłani to członkowie Kościoła. 7 trąb – 7 Aniołów, zborów z Objawienia. Wyróżniony był 1. i 7. dzień, kiedy to wstano wcześnie rano, 7 razy okrążano mury miasta i trąbiono (wylanie 7 czasz) oraz wydano okrzyk wojenny (zmiany niszczące obecne struktury społeczne, polityczne i religijne). Ogień spalenia Jerycha – anarchia. Rachab i jej rodzina, która została zachowana – Wielkie Grono. Brat pozostawił pytanie z Joz. 6:24: Co to znaczy, że złoto i srebro oraz naczynia z miedzi i żelaza trafiły do skarbca Pana?

- **br. Andrzej Łajbida – Godzina pokuszenia (Obj. 3:10) – *peirasmos* – pokuszenie (które przychodzi od Złego) lub próba (która jest od Boga).**

Wymienione zostały 3 próby i związane z nimi pokusy.

1. Próba czasu:

Przyzwolenie na grzech (np. homoseksualizm, legalizacja tzw. wolnych związków). W ostatnich 100 latach w dziedzinie cywilizacji i ludzkiej mentalności zaszły ogromne zmiany. Umysł zajęty rzeczami doczesnymi traci ducha uświęcenia i przestajemy rozumieć rzeczy duchowe. Człowiek staje się senny – brak zainteresowania sprawami duchowymi. Jest to choroba duchowa, którą na początku bagatelizujemy niczym panny, które nie zabrały oleju.

Jedną z pokus jest zbytnia pewność siebie, inną żądanie od innych, aby nas kochali. Duchy zwodnicze działają ku nastawieniu naszego umysłu jak najdalej od prawdy w kierunku nauk szatańskich.

2. Próba posłuszeństwa:

Należy zmienić sposób myślenia (wyjść z Babilonu). Każde dziecko Boże jest zobowiązane do badania Pisma Świętego.

Pojawia się pokusa wprowadzania elementów świato-

wości do naszych zebrań, zamiana treści na formę.

3. Próba poświęcenia:

Wolny badacz to taki, który jest wolny od nauk świata i zwraca się bezpośrednio do Pisma, aby poznać wolę Pana.

Pokusa: Niektórzy stają się zupełnie wolnymi – skoro nikt nas do niczego nie zmusza, to nie musimy robić tego, co powinniśmy (np. uczęszczanie na zebrania, czytanie, wzajemna pomoc). Zbytnie pieczołowanie o ten żywot może spowodować, że nic nie osiągniemy.

Błogosławieni ci, którzy potrafią wytrwać w próbach i dać odpór pokusom.

- **br. Franciszek Olejarz – wykład do chrztu**

12 osób zdecydowało przyjąć symbol chrztu, okazując to przed wieloma świadkami. W wykładzie brat tłumaczył, jakie jest znaczenie chrztu w śmierć Chrystusa tak, aby każdy mógł świadomie odpowiedzieć na pytanie Pańskie: *„Możecież (...) chrztem, którym się ja chrzczę, być ochrzczeni?”*.

Chrztu w wodzie udzielił br. Leszek Szarkowicz, którego wspomagał br. Krzysztof Tudryn.

W nawiązaniu do okoliczności chrztu uczestnicy kursu biblijnego, który odbył się przed konwencją, zaśpiewali trzy pieśni: „Ofiaruję Tobie, Panie mój”, „Śmiałym bądź ” i „Dobrze jest”. Uzupełnieniem tego występu była recytacja jednej siostry i przedstawienie wierszyka, którego 30 lat temu nauczyła się na konwencję.

- **br. Lucjan Pulikowski – zeznanie świadectw**

Aby umożliwić wszystkim chętnym zabranie głosu, nabożeństwo zostało przedłużone. Zeznania zawierały: wspomnienia braci, modlitwę, prośby o modlitwy, opisywanie przyjścia do Prawdy lub doświadczeń po niedawnym chrzcie oraz świadectwa uwielbiające Boga. Były to zeznania spontaniczne, szczere, toteż były ogromnym zbudowaniem dla braterstwa.

- **Na zakończenie sobotniego dnia wszyscy, którzy zgromadzili się na wieczornej społeczności, uwielbiali Pana Boga śpiewem, który prowadził br. Adam Organek.**

Dzięki uprzejmości braci z Białogardu na przerwie można było oglądać stare, ale odświeżone i powiększone zdjęcia z różnych konwencji. Można było też pomóc przy przyporządkowaniu konkretnych nazwisk braci, często własnych przodków.

W niedzielę prowadzenie dnia przypadło w udziale br. Mirosławowi Suchankowi.

- **br. Piotr Mrzygłód – O Duchu Świętym**

Brat w swoim wykładzie starał się odpowiedzieć na pytanie: „Czym jest, a kim nie jest Duch Święty?”, przedstawił kontrargumenty potrzebne w rozmowach z osobami, które inaczej wierzą, przeanalizował formułę chrztu oraz podał wnioski przełożenia na nasze życie zrozumienia tego tematu.

Duch święty to:

– moc/siła Boża,

– wpływ, jaki wywiera Wszechmogący na ludzi, by przekazać światu swoją wolę,

– Boża energia, inspirująca/uzdalniająca do czynów/umiejętności,

– Boże usposobienie/moc spładzająca do nowej natury.

Ruach/Pneuma – wiatr. Wskazuje to na potężny wpływ zauważalny w skutkach. Duch może oznaczać również istotę duchową.

Wnioski:

– W żadnej z 375 wzmianek w Biblii o Duchu Świętym nie ma sugestii o wielbieniu go.

– Nie można się poddać działaniu Ducha Świętego nie wiedząc, czym tak naprawdę jest.

– Społeczność braterska oparta jest na jedności poglądów.

– Zamieszanie w zrozumieniu, czym jest Duch Święty, powoduje niechęć do badania Biblii.

– Wszystkie doktryny biblijne muszą być ustalone w oparciu o zrozumiałą wykładnię tekstów biblijnych.

950 osób, w tym również bracia z zagranicy, m.in. z Mołdawii, Ukrainy, Australii, USA, Rumuni i Francji. Dzięki transmisji internetowej (zalogowanych ponad 100 słuchaczy) i przekazywanym braciom pozdrowieniom czuło się, jakby ta liczba była jeszcze większa.

br. Jan Knop – Wiara jako dar od

To wszystko złożyło się na odczucie błogosławieństwa Bożego i przedsmaku wypełnienia się wersetu tematowego. Organizatorzy chcieliby pozdrowić i podziękować braciom za udział w tej już 21. konwencji. Mamy nadzieję, że ***było wam dobrze***.

Fil Łukasz
R-
„Straż”